

Istoria Shotokan Karate (Gichin Funakoshi-Fondator)

Gichin FUNAKOSHI
(1869-1957)

Aparitia si dezvoltarea karate-ului s-a facut pe parcursul mai multor secole, în strinsa legatura cu evolutia societatii orientale, în slujba careia s-a aflat din totdeauna. Arta **Karate-Do** este fara indoiala aproape la fel de veche ca si omul, care înca din cele mai vechi timpuri a fost obligat sa se lupte fara arme, cu fortele ostile ale naturii, cu fiarele salbatice si cu dusmanii, dintre semenii sai.

A învatat curînd ca în relatia sa cu fortele naturii acomodarea era mai logica decat lupta. Totusi chiar cand balanta s-a mai echilibrat, ostilitatile inevitabile cu ceilalti oameni l-au obligat sa elaboreze tehnici care-i dadeau posibilitatea de a se apara si de a-si învinge inamicul.

Pentru a o face, a învatat ca trebuie sa aiba un trup puternic si sanatos. Astfel tehnicile pe care a început sa le dezvolte, (tehnici ce s-au concretizat in cele din urma în karate-do), constituie o feroce arta a luptei, dar si elemente ale unei importante arte de autoaparare. Este dificil chiar imposibil de a reconstrui istoria exacta a karate-ului. Legendele afirma ca acum doua mii de ani, pe teritoriul Indiei s-a format o metoda de lupta, copie fidela a miscarilor executate de anumite animale in lupta pentru supravietuire., metoda care poate fi considerata ca a inspirat forma primara a karate-ului. **Calugarul budhist (Daruma - in japoneza),** considerat a fi cel care a propagat primul conceptul de "Arte Martiale", structureaza ceea ce va deveni o metoda de educatie fizica sub numele de "Ekkin Kyo". Scopul sau era acela de a conferi discipolilor sai un instrument în conservarea si dezvoltarea tonusului muscular si sanatatii, prin exercitii destinate a compensa lungile ore de meditatie. Datorita eficacitatii în lupta, metoda va servi calugarilor de a se apara împotriva numeroselor agresiuni carora le cadeau victime in decursul perigrinarilor.

Scopul calugarului Bodidharma, era sa fondeze in China o manastire budhista si sa uneasca diferitele scoli Taoiste si de meditatie existente la acea vreme in China . Ajuns în provincia Henan din China , el a fondat templul Shaolin-shu (Shorin-ji - în japoneza), recunoscut si astazi ca probabil cel mai renumit templu budhist din lume mai mult datorita conexiunii sale cu Artele Martiale decit cu budhism-ul.

Practicarea Artelor Martiale o gasim si la vechii egipteni, "in localitatea Benni-Hasan s-au descoperit picturi murale ce reprezinta scene de lupta in care cei doi adversari folosesc o tehnica de avansata de lupta corporala". Legendele mai spun ca Napoleon a observat ca undeva in Orientul îndepartat exista un mic regat al carui locuitori nu aveau nici o arma. Nu incapa nici o indoiala ca se referea la arhipelegul insulelor Ryu-Kyu actuala prefectura a insulei Okinawa, aceasta se intinde pe o distanta de 800 km intre China si Japonia si este considerata de istorici

ca fiind locul în care s-a născut și perfecționat pe parcursul mai multor secole, arta luptei cu mâna goală adică "KARATE", începând cu anul 1372, sub denumirea de Okinawa-te sau To-de, iar arta karate trebuie să fi apărut, să fi evoluat și să fi devenit populară printre locuitorii insulei tocmai din acest motiv: interdicția prin lege de a purta arme, astfel localnicii au preluat de la chinezi tehnici din boxul chinezesc și le-au perfecționat prin antrenamente efectuate în secret pentru autoapărare. Ea nu se putea practica legal și deci nu exista nici un dojo (sala de antrenament). Adeptii cunoscuți primeau în secret câțiva elevi apropiați în scopul transmiterii acestei arte. " **In anul 1406, Sheo Hosi** formează regatul Ryu Kyu cu capitala la Shiri. Încercând să prevină revoltele, el interzice toate armele confiscându-le pe cele existente"

In anul 1609, Okinawa devine posesiune a clanului de samurai Satsuma din " Kyushu , iar seniorul Shîmatsu, reînnoiește legea interzicerii armelor".

Aceste tehnici și metode de luptă au fost aduse de ambasadorii împăraților chinezi din dinastia Ming (1368 -1661) și au fost reunite ulterior sub denumirea de Okinawa-Te, sau To-de, denumire care s-a schimbat în Karate-Do în 1936.

Primul nume de maestru menționat în scrieri a fost Koshokun, care în 1761 a demonstrat și a făcut cunoscut "kata kushanku" (kanku - în japoneză)

Un alt nume a fost Tode Sakugawa, primul maestru oficial recunoscut în Okinawa care a adus influențe din nordul Chinei, întemeietorul codului de onoare al samurailor, a fost Sokon Matsumura (1796 -1893) fiind inspirat de lucrările filosofului chinez Confucius, la sfârșitul secolului al XVIII și începutul secolului al XIX - lea, Okinawa -Te se structurează în trei ramuri adică în 3 școli de bază : Shuri-Te, Naha-Te și Tomari-Te, denumite astfel după locul de origine al localităților unde se practicau . Shuri-te și Tomari-te seamănă ca formă și concepție de luptă, sau contopit ca arta marțială și școala luând denumirea de Shorin-ryu, iar Naha-te s-a transformat în arta marțială și școala Shorei-Ryu.

Maestrul Gichin Funakoshi ,(discipol al marilor maestri **Itosu Yasutsune** și **Anko Azato** practicanți de Shorin Ryu) acesta era învățator de profesie și era considerat în Okinawa cel mai tânăr și cel mai prețuit maestru de Karate al locului. În 1902, Maestrul Gichin Funakoshi și studentii săi, prezintă prima demonstrație oficială publică de karate pentru Shintaro Ozawa, care era comisionar de școli pentru Prefectura Kagoshima Japonia. Ozawa a fost profund impresionat de tanara artă marțială ,convingându-l pe Funakoshi să introducă Karate ca formă oficială de studiu în școli ca o formă de bază ,aceasta urmand a fi studiată în mod oficial în cadrul orelor de educație fizică. Această acțiune nu îl încântă deloc pe profesorii mai vechi din Okinawa. Urmează o perioadă în care se urmărește popularizarea disciplinei de Karate în Okinawa din 1906 până în 1913 când se organizează demonstrații publice conduse de Maestrul Gichin Funakoshi și studentii săi echipa formată din 25 de bărbați. Maestrul Gichin Funakoshi este invitat de către autoritățile Prefecturii Okinawa pentru a face o demonstrație la Butokuden(centru oficial de toate artele marțiale din Japonia)organizat de Ministerul Japonez al Educației , în anul 1916 în Kyoto,ca mai apoi în 1917 în toată Japonia,dar aceasta nu a avut succesul scontat .Bineînțeles să nu uităm că în acea perioadă în Tokyo se știa foarte puțin despre Karate ,acest maestru care a revoluționat Karate-ul a fost Gichin

Funakoshi, parintele karate-ului modern si fondatorul stilului Shotokan. Oricum pe 06 martie 1921 printul mostenitor Hirohito a vizitat Okinawa in drumul sau spre Europa, si a asistat la o demonstratie de Karate in Sala Mare de la castelul SHURI.

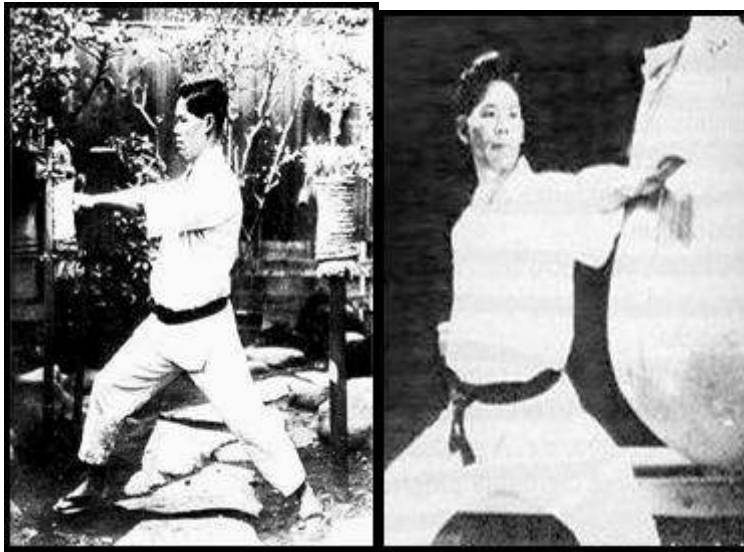
In luna Iunie a anului 1922, la invitatia maestrului Jigoro Kano (fondatorul Judo-ului) prezinta arta sa "Ryu Kyu Karate Jitsu" in cadrul unei manifestari sportive desfasurate la Institutul Kokodan din Tokyo . Demonstratia a fost organizata de Ministerul Educatiei din Japonia, fiind denumita "Dai Ikkai Tauku Tenrakai" (reuniunea demonstrativa a sporturilor). Primind foarte multe invitatii pe care le-a onorat, a pornit cursuri de pregatire in diverse facultati din marile orase. Dupa acea demonstratie Funakoshi este convins sa ramana in Japonia, pentru a

preda Karate. Doi dintre cei mai populari maestri ai acelor vremuri au fost pictati de celebrul pictor japonez **Hoan Kusugi** , care mai tarziu a pictat emblema tigrului din SHOTOKAN. Rezultatul a fost ca la 53 de ani ,Maestrul Gichin Funakoshi a emigrat ca sa predea Karate in toata Japonia. In anul 1925 Maestrul Funakoshi a inceput sa castige in popularitate in randul studentilor dezvoltand prin ei cluburile de la multiple Universitati din raza orasului Tokyo. In anul 1929 profesorii si studentii de la Universitatea *Keio University's Karate Research Group* au insistat pe langa tanarul Funakoshi ca sa schimbe ideograma *kanji* care semnifica "mîna chineza" in ideograma *karate* , care semnifica "mîna goala" deoarece in Japonia, karate se scria cu cele doua tipuri de ideograme.

Aceasta schimbare, a generat protestele mai multor maestri din Okinawa ,dar pana la urma au acceptat traducerea de astazi. Maestrul Funakoshi coordoneaza in cartea sa ,o serie de articole publicate in ziare pana la aparitia cartii sale, " Karate-do Kyohan". Original ,simbolul Kara insemnand ' *Tang* ,referindu-se la Dinastia Tang din China si infuentele ei,tanarul Funakoshi a definit karate ca fiind "arta maini goale", sensul de gol evoluand in timp, spre conceptul filosofic de "vid", din budhism-ul Zen. Dupa cel de-al doilea razboi mondial, Ministerul Educatiei din Japonia accepta karate-ul ca mijloc de educatie fizica si este introdus in toate nivelele Invatamantului. Ajutat de **maestrul fondator al judo-ului, Jigoro Kano** , Funakoshi infiinteaza numeroase cluburi universitare peste 30 la numar, la cererea studentilor in universitatile Keio, Waseda, Hosei, Shoka, Takushoku, Academia Navala ,Universitatea Imperiala din Tokyo, si la Colegiul de Medicina Nihon pentru fete si la alte scoli de pe raza orasului Tokyo astfel a reusit sa o faca cunoscuta lumii aceasta arta martiala "Karate" ulterior "Karate Shotokan" "si sa o alature ca si importanta Judo-ului si Jiu-Jitsu-lui.. Maestrul Funakoshi este cel care a realizat pentru prima data un echipament de karate inspirat dupa modelul uniformelor folosite de judoka, totodata acesta a sistematizat Kata de la usor la greu de la simplu la complex conform cu principiile sale de mare pedagog, el fiind de profesie invatator , in timpul acestor demonstratii gaseste un aliat in persoana lui Hironori Otsuka care practica Jujitsu-Kempo. Atat arta lui Funakoshi cat si cea a lui Otsuka, erau puternic influentate de catre Shaolin-Kempo (box-ul chinezesc de la templul Shaolin).

Acesti doi maestri au fost urmati in timp de catre alti maestri de prestigiu care au creat diverse stiluri ce se pot grupa in patru directii principale: Shotokan-Ryu, Wado-Ryu, Goju-Ryu si Shito-Ryu. Acestor patru stiluri principale ii se mai pot adauga si cele ale scolilor: Shitokai, Kyokushinkai, Sankukai, etc. Fiind profesor la facultatea Budokan, din Tokyo in 1936 a deschis prima sala de karate schimband denumirea din TO DE in KARATE-DO unde au inceput cursurile de instructori. Acest Dojo a primit ulterior numele de SHOTOKAN. Pe parcursul anilor s-au dezvoltat si alte stiluri si astfel originalul stil de karate a devenit SHOTOKAN ceea ce in traducere libera inseamna casa lui SHOTO. Acest "SHOTOKAN" fiind pseudonimul poetic al maestrului SHOTOKAN poate fi interpretat si ca "scoala bradului si a valului" verdele etern al bradului simbolizeaza vesnica tinerețe a conceptiilor si perpetua lor innoire si prin val munca continua care trebuie depusa pentru a ti le putea insusi, asemenea valurilor ce lovesc neancetat tarmul.

Anul 1906 fiul maestrului Gichin Funakoshi, Yoshitaka Funakoshi care era un mare maestru de shotokan karate, a condus și îmbunătățit stilul Shotokan între anii 1935-1945 acesta introducând pozițiile lungi pentru, întărirea musculaturii picioarelor special pentru antrenamentele de Kihon și Kata, totodată a m-ai introdus loviturile de picior Yoko geri (lovitura cu piciorul în lateral), mawashi geri (lovitura circulară cu piciorul), ura mawashi geri (lovitura inversă circulară cu piciorul), Ushiro Geri (lovitura cu piciorul în spate). Până la acel moment se folosea pentru Yoko geri, Mae Geri în lateral, exista lovitura circulară Mikatsuki Geri și Ushiro Geri nu era executat prin întorcere/răsucire. Totodată s-au dezvoltat pozițiile de luptă și s-au diversificat din Fudo Dachi formându-se Zenkutsu Dachi, Kokutsu Dachi și Kiba Dachi acestea erau lucrute progresiv mai larg și mai stabil, pentru a dezvolta un procedeu tehnic de luptă puternic, ajungând la deplasări acestea erau efectuate din poziția Fudo Dachi, aceste poziții erau în general foarte înalte. Și nu ultima dată a introdus exercitiile de luptă jiyu ippon kumite și jiyu kumite care m-ai târziu au fost pilonii de bază ai dezvoltării competiției de karate.

Anii 1940-1945, karate-ul practicat avea un caracter declarat, strict martial în acele vremuri punându-se bazele pentru BUDO KARATE. Atunci au fost create primele 3 Taikyoku Kata și Ten no Kata.

Anul 1940, karate-ul și dezvoltarea acestuia a fost marcată de al doilea război mondial și numeroși instructori de Karate au fost înrolați în armata imperială și au fost trimiși pe front să lupte. Ca un refuz la adresa războiului maestrul Gichin Funakoshi se retrage, munca lui fiind preluată de fiul lui, Sensei Yoshitaka Funakoshi împreună cu Sensei Obata și Sensei Hironishi, aceștia au continuat antrenamentele de SHOTOKAN karate, formând ceea ce japonezi au numit-o "SPECIAL FORCES" evident era vorba de soldații care trebuiau să lupte în spatele linilor inamice, aceștia nu aveau arme deci trebuiau să facă fața situațiilor de război.

Anul 1945 războiul s-a terminat războiul, sala unde se practica Karate cu denumirea de SHOTOKAN dojo, a fost distrusă în bombardamente de americani în luna martie 1945.

Numeroși instructori de karate au murit pe front, iar cei care au reușit să se întoarcă au găsit un karateu foarte complex, de la direcția simplă trasată de maestrul Gichin Funakoshi adică la arta martială de BUDO KARATE, care a fost un mare pas valoric care s-a datorat în special vremurilor de război. ***Yoshitaka Funakoshi este grav bolnav de tuberculoză, nu mai rezista socului de a vedea sala de Karate, distrusă în bombardamente de americani și moare în 1945.***

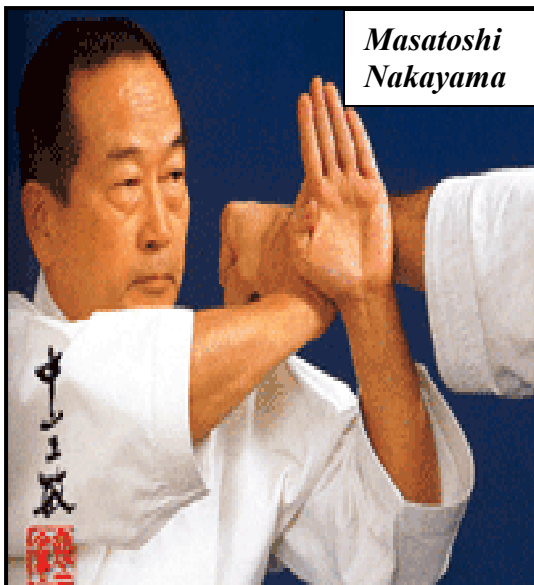
Antrenamentele sunt conduse de Sensei Hironishi, si maestrul Gichin Funakoshi supervizeaza desfasurarea antrenamentelor, Shotokan Dojo fiind bombardat si distrus din temelii, predarea Karate-ului continua în univertati precum: Waseda - Sensei Hironishi, Keio - Gichin Funakoshi si Shigeru Egami, Takushoku - Masatoshi Nakayama si Hidetaka Nishiyama , Academia Militara din Shuji - asistent instructor Sensei Kase.

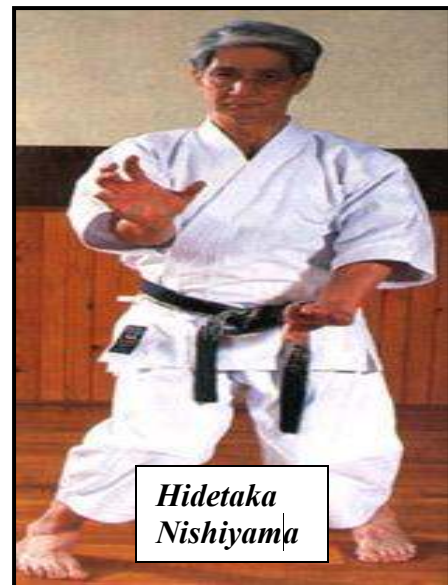
Anul 1948 maestrul Gichin Funakoshi, avea 81 de ani si înfiinteaza Asociatia Japoneza de Karate – “J.K.A.”, avand ca obiectiv principal: raspandirea Karate-ului în lume, recunoscuta de Guvernul Japoniei în anul 1949 .Dar intre anii 1948-1949 marcheaza o scindare in modul de gandire si abordare a karate-ului în Japonia.

Miscarea Karate-ului BUDO KARATE este vehement aparata de Asociatia Shitokai, care este condusa de sensei Shigeru Egami iar Karate-ul Competitional este aparat si promovat de Sensei Masatoshi Nakayama si Sensei Hidetaka Nishiyama .

Anul 1953, maestrul Gichin Funakoshi trimite o parte din cei mai buni instructori ai sai: **Masatoshi Nakayama**, **Hidetaka Nishiyama** , **Tsutomu Oshima** si **Teruyuki Okazaki** în Europa si în Statele Unite U.S.A.

**Masatoshi
Nakayama**

**Hidetaka
Nishiyama**

Anul 1954 în Franta se fondeaza Federatia de Karate si Box liber, prima de acest fel in Europa.

Anul 1955, Maestrul Gichin Funakoshi superviza cu îngrijorare aceasta disputa între **Karate-ul BUDO KARATE** si **Karate-ul Competitional** ,reuseste pana la urma sa stranga randurile si sa ai adune pe toti instructorii de Karate în anul 1955

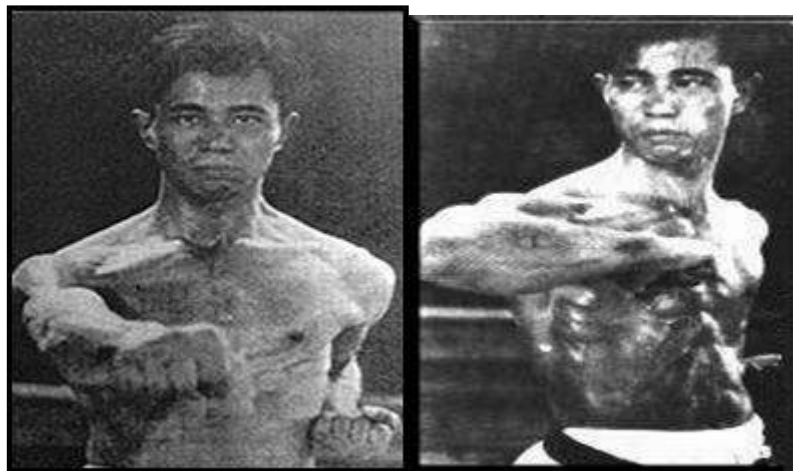

Japan Karate Association (JKA)

Anul 1957,conflictul izbucneste din nou dupa moartea maestrului Gichin Funakoshi la data de 26 aprilie 1957, iar conducerea “J.K.A.”, îi revine lui Masatoshi Nakayama,alaturi de Hidetaka Nishiyama si Tsutomu Oshima care impreuna cu alti instructori de Karate implicati ca si ei în dezvoltarea Karate-ului Competitional iau decizia transformarii acestuia pe langa linia sa de arta martiala si într-o forma de **intrecere sportiva competitionala** , revigorand “J.K.A.”

Cealata parte care promova vechiul Karateu care,era axata pe **BUDO KARATE** ,condusi de Sensei Shigeru

Egami “1912-1981 “au urmat vechea linie de Karate Shotokan si au ramas în vechea sala “ SHOTOKAN” reconstruita dupa bombardamente, fondand astfel scoala Shotokai-ryu, *care refuza ideea de competitie sportiva.*

Cei mai tineri instructori de Karate au urmat linia “JKA.”, care a crescut mult în popularitate prin ideea de expansiune a *Karate-ului Competitional*, promovat de “JKA.”, aceasta fiind întarita de elaborarea regulamentelor de competitie si initierea concursurilor la nivel national si international si publicarea cartilor “*DYNAMIC KARATE*” scrisa de Masatoshi Nakayama si “*EMPTY HAND*” scrisa de Hidetaka Nishiyama . Intre anii 1965-1989 perioada este dominata de dezvoltarea *Karate-ului Competitional* în detrimentul *karateu-lui “BUDO KARATE”*.

De la anii 1965 încoace putem vorbi de doua directii principale linia japoneza si al ramificatiilor “*JKA*”, respectiv karate-ul modern al zilelor noastre “*WUKO & WKF*”, *maestri importanti ai scoli de karate shotokan sunt:*

Taiji Kase

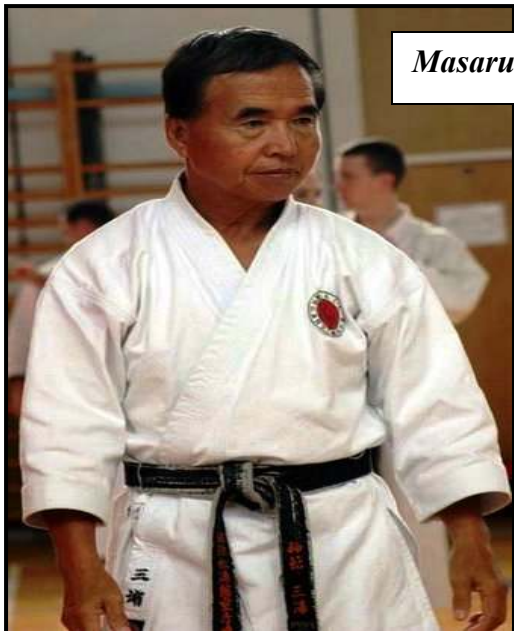
Hirokazu Kanazawa

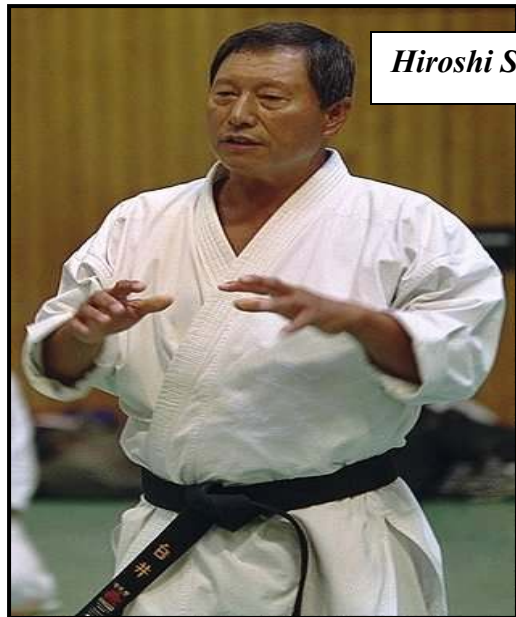
Keinosuke Enoeda

Tetshuhike Asai

Masaru Miura

Hiroshi Shirai

Hideo Ochi

Masahiko Tanaka

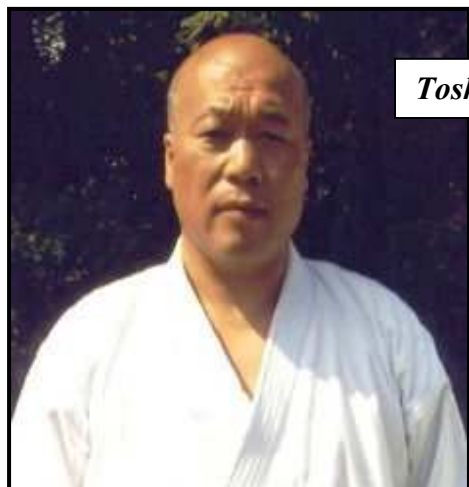
Masao Kawazoe

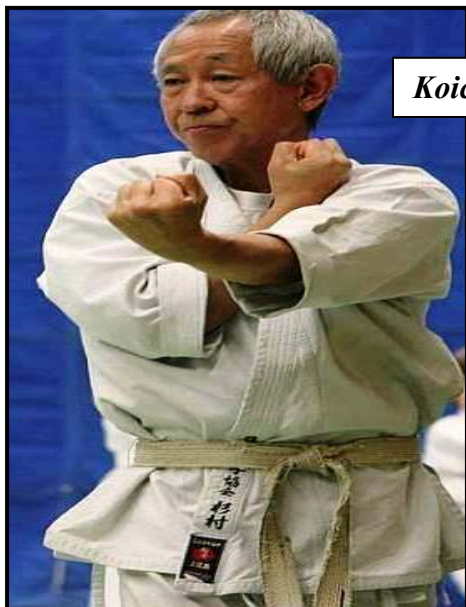
Kato Sadashige

Yoshiharu Osaka

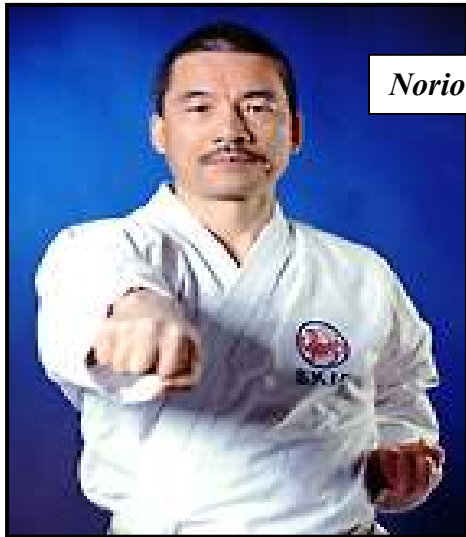
Toshihiro Mori

Koichi Sugimura

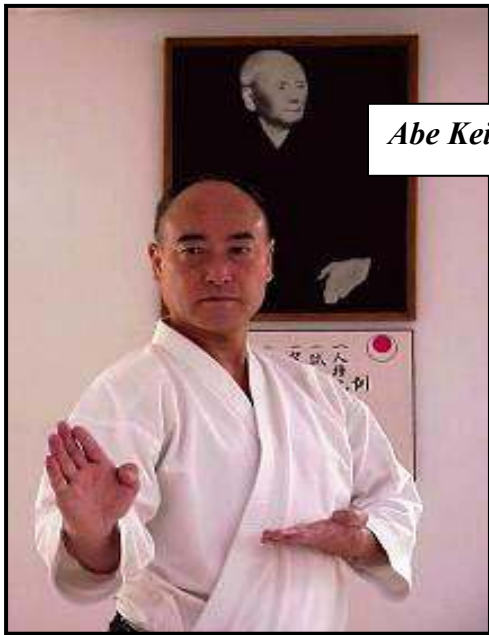
Kazuhiro Sawada

Norio Kawazoe

Mikio Yahara

Abe Keigo

Kenneth Funakoshi

Norihiko Iida

Hitoschi Kasuya

Tetsuo Otake